

ZÁŽITKY S OTOU

DANIELA
HNÁTOVÁ

V roce 2005 jsem hrála týmové mistrovství s Otou jako partnerem a na druhém stole Hanka Pokorná s Pepou Kurkou. Prošli jsme základní skupinou a narazili na jednoho z favoritů - tým Welland. Rozhodovalo se až na poslední krabici, kdy jsme si cíleně dražbou došli pro flek na závazek, který se nedal porazit, a postoupili jsme dál (dvoubarevný zásah a pomalé „nejisté“ fitování, ...). Welland nám pogrataloval, že jsme je dostali. Třetí den jsem Wellanda potkala i s jeho rodinkou v zahradě u hotelu a jeho děti na sobě měli trička s nápisem Praha - Welland si na naši počest objednal trička z Prahy a nechal si je na Tenerife obratem přivést.

Team Championships Members

2nd EUROPEAN TRANSNATIONAL CHAMPIONSHIPS

Arona, Tenerife, Spain • 18 June - 2 July 2005

Click title to visit the championships' official site

Team Members

WELLAND

Country	Mixed series	
 U.S.A.	Jill LEVIN	player
	Roy WELLAND	player
	Debbie ROSENBERG	player
	Christal HENNER	player
	Michael ROSENBERG	player
	Bobby LEVIN	player

Team	c/o	Segment			
		1	Tot	2	Total
 WELLAND	0	17	17	18	35
 PRAHA	0	26	26	23	49

ZÁŽITKY S OTOU

JIRKA
EMMER

Sedíme takhle u Svobodů v kuchyni na večeři (Pavla úúúžasně vaří) a posléze na bridži a Ota zrovna hraje s Pavlou. Pavla se při přemýšlení zavrtí a Ota bleskově vytahuje alert a vysvětluje: "Bud' se jí to líbí, nebo nelíbí."

Miluju Otovy vtipné hlášky v písemné verzi systému (a podle nich si často danou pozici pamatuju :) - za všechny tyto (Ota si celou touto publikací vychovává své spoluhráče, velmi trpělivě a laskavě):

- a. Nemělo by Vás mrzet, když se po partii ukáže, že 3C byly za 1100, protože soupeř utekl z útulku... (vysvětluje v jedné pozici, jaké by mělo být kontra v určitém složitém kompetitivním sledu). Systém stavíme na hru proti silným protivníkům a proti nim je dlouhodobě výhodné předpokládat, že jen tak z rozvernosti nevlezli do nesmyslu."
- b. V téhle silné sekvenci (zahájení slabým NT na naší lince, kdy první soupeř pasuje a partner draží „GF Staymana 2 kára“) má protivník ideální příležitost něco podniknout. Jistě nezasáhne jen proto, aby vydražitel věděl, na kterou stranu má hrát impasy. Může ukázat výnos nebo podniknout nějakou záškodnickou akci a narušit naše dobře promazané licitační sledy. Nemyslím, že má cenu vyptávat se nějakých bezelstných pomněnkových očí, zda zasahují od dvanácti bodů, s šestilistem, hezkou barvou apod.. Stejně po této mírně pitomé otázce pomněnkové oči jen ještě více zbezelstní a odpoví něco v tom smyslu, že by to měl být spíš 7list. „Četl jste mou knihu Zbytečné otázky v kriminalistice, Hlaváčku?“ Bude lepší se spolehnout na informace od partnera, který vidí, co má v kartě.
- c. Abychom to někde dohnali, přelicituji zrádné pravidelné listy jen se 4listou barvou zahájení. Občas se nese sálem novina: „Měl jsem „**SILNÝ BEZ**“, artikuluje hráč tučná písmena, „tak jsem **MUSEL** dorazit!“ Přitom s patnácti body a 4-4-3-2 je jeho list daleko slabší než koncentrovaných jedenáct v rozloze 6-4, s kterými nezkušený hráč bez vteřiny přemýšlení invit zapasuje.
- d. Pro zásah na vyšších stupních existuje spousta dobrých rad a doporučení, která se týkají délky a kvality barvy, bodové síly, stavu manší apod.. A také: „Sorry, nevšiml jsem si, že jsi po pasu“ za 1100 proti ničemu.
- e. V bridžových knihách, časopisech a bulletiních ze šampionátů najdete potřebný studijní materiál pro rozvoj Vašich bridžových dovedností. Nicméně strýc František, který objevil, že lít vodu do kyseliny je blbost, má mezi bridžisty své následovníky. Bridžová teorie totiž zdaleka není uzavřená kapitola, takže je lákavé pokusit se ji obohatit o nějakou novou skvělou myšlenku. Pro začínajícího bridžistu je to ale téměř jistě ztráta času. Napadne-li ho chytrá věc, je slušná šance, že se již po někom jmenuje.

ZÁŽITKY S OTOU

LUCKA
KOHUTOVÁ

Pamatuji si, jak jsem na nějakém turnaji podnesla do 4M 5. eso a na stole se objevilo vymodlené KJ. Ota přemýšlel, dal J a pak litoval, že to měl poznat, věřil, že bych to udělala. A u srdíčka mě zahřálo, když mi řekl, že jsme Acol s Martinem dotáhli k vítězství v CL 2018.

VLÁDA
MACHÁT

Snad bych (nepřesně) citoval Otův klasický výrok: "Když dá hráč čtvrtou barvu jen tak na zkoušku, co to udělá, může se pak divit, co partner vyvede." Opětovně jsem jej citoval partnerovi na nedávné pražské lize, jak jinak než v zápase proti Otovi.

EVA
FOŘTOVÁ

První historku jsem slyšela mnohokrát vyprávět, nevím, jestli není časem zmodifikovaná: Na mistrovství v Monte Catini v Itálii si Ota šel koupit zmrzlinu. Ukázal směrem za prodavače a řekl „Uno kornúto“. Reakce byla nečekaná. Zákazníci cukrárny se vyděšeně zvedli od svých stolků a napjatě sledovali, co se dál bude dít.

Naštěstí jako první se vzpamatoval prodavač, který vysvětlil, ukazuje na kornoutek: „Toto je KONO. Kornúto je tohle 🍷.“

Na turnaji v izraelském Eilatě se Ota s mým mužem chtěli podívat na výhled do nejvyššího patra hotelu. Nahoru vyjeli společně s nějakým hostem, který měl v kapse kartičku od pokoje. Když se pokochali výhledem, zjistili, že nemohou dolů. Byla totiž sobota a to se nesmějí mačkat knoflíky u výtahu ani otevírat dveře.

V Turecku na našem bridžovém týdnu hrál Ota s Jardou Holým večerní turnaj. Na posledním stole Jarda říká: „Zapomněl jsem si u minulého stolu svoje Mojito“. Ota odpovídá: „A to byla také Tvoje jediná chyba v tomto turnaji.“

ZÁŽITKY S OTOU

LUBOŠ
SPÁLOVSKÝ

Co mě na něm baví, je jeho opravdu těžká závislost na bridži. Když po několika dopoledních desítkách rozdání na BBO proti robotům a dopracovávání systému hrozí, že by se některý den večer nehrálo, začne propadat panice. Snaží se domluvit hraní doma, přátelák v klubu nebo jde aspoň kibicovat, jen aby se vyhnul abstáku.

SOŇA
HÁJKOVÁ

Díky Otovi jsem získala přezdívku Hermína. Jednu dobu jsme docela často hrávali na BBO (mimočodem moje nejlepší bridžová škola) a jednou jsem den poté, co mě naučil nějakou konvenci, danou věc použila. Jenže Ota zapomněl, že mě ji naučil, tak celou dražbu zkažil. A od té doby jsem Hermína. Hermína totiž, když se učila Morseovu abecedu, učila se jen jedno písmenko denně (aby toho na ni nebylo moc). První den se naučila, že • je E. Druhý den ji chtěli naučit I (••). Ale pro Hermínu to bylo EE...

DAN
VACHTARČÍK

Pan Hráč s velkým H.

Kdyby měl český bridž vlastní síň slávy, jako první by tam za mě visel dres Oty. Vynikající Hráč s fairplay chováním k partnerům i soupeřům. Těm méně výkonnostně zdatným uměl a umí vždy poradit, vysvětlit své myšlenkové pochody. Správný vzor nejen pro mladé.

ZÁŽITKY S OTOU

PETR
BAHNÍK

Chybí mi dva ročníky výsledků 1. ligy od dob, kdy se začala hrát, tak nevím, zda Ota dosáhl 20 vítězství, ale rozhodně 19 jsem jich napočítal. Poprvé 1989, naposled 2021. To znamená v posledních 5 desetiletkách vždy aspoň jednou.

Ota patří i mezi naše hráče s nejlepšími zahraničními výsledky. Určitě vyhrál týmy v Keszthely, mix týmy v Pule, mixový turnaj v Pule a Grand Prix turnaj v polské Slawě /257 párů/.

To jsou ty, kde jsem byl. Dlouhou dobu reprezentoval na ME, Olympiádách i na MS. Myslím, že to bylo v Aachen, kde dostal jako cenu fair play notebook.

Vyhrál nejvíce Velkých cen s různými partnery, to taky není úplně obvyklé.

PEPA
KURKA

S Otou jsem se seznámil docela kuriózně. Hrával jsem bridž doma a jeden kamarád z vejšky říkal, že zná chlápka (což byl Ota), který hledá parťáka na bridž. Tak jsme s Otou po jedné kontrolní seanci začali počátkem roku 82 chodit na turnaje hlavně na Pankrác do Olympie, popř. i jinam, kde je pořádal legendární Vladimír Mařík. Hned od začátku jsme se potkávali s řadou hráčů, se kterými se setkáváme dodnes, ale že existuje jakýsi vyšší level (BKP) jsme chvíli neměli ani tušení. Začínali jsme s římským trefem, protože já paradoxně nic jiného neuměl a Ota ho někde dokázal sehnat. Ale naštěstí jsme se brzy seznámili s Hankou Pokornou a začali hrát její Acol, Ota se brzy stal hlavním správcem Acolu, kdokoli neví, jak měl něco licitovat, chodí za Otíkem.

V roce 87 už jsme koketovali s reprezentací, v roce 88 jsme v Katowicích porazili Poláky na mistrovství socialistických zemí, což tehdy byl nejvyšší level, kterého jsme se mohli zúčastnit. Doteď nechápu, jak se nám to mohlo podařit :-).

V létě 89 jsme vyrazili po 16 letech neúčasti na týmové ME. Jeli s námi Filip-Velecký a Kolínský-Havel a Petr Jireš jako kapitán. Zhruba do poloviny jsme se drželi někde uprostřed pole, bohužel závěr už se vůbec nevydařil a propadli jsme se až skoro na chvost.

Za největší úspěchy považuji tři umístění v první desítce sice ve finále B, ale i to bývalo v té době špičkově obsazené na ME v páráku, vše v 90. letech. A určitě dlouhou sérii výher v naší celostátní lize. Kolem roku 99 jsme proházeli různě spoluhráče a hrávali jsme s Otou jen občas. Ale v týmu Acol pořád.

Ještě taková zajímavost, která potěší, někdy kolem roku 2000 jsem se náhodou dozvěděl, že naše dvojice byla dost známá a měla svoje renomé i v Polsku, zřejmě jsme na těch prvních mistrovstvích (vlastně už od toho roku 88) proti Polákům zahráli solidně.

ZÁŽITKY S OTOU

JIRKA
KOPŘIVA

S Otou dlouhodobě hrajeme Czech Open v Pardubicích. Jezdili jsme tam vždy ve čtvrtek a ten čas si užívali. Pamatuji např. na zážitek, kdy jsme hráli finále turnaje týmů - ještě v době, kdy se závěrečná kola hrála KO. Skončili jsme se značným předstihem před stolem v zavřené místnosti a sledovali vývoj zápasu na obrazovce u vedoucího. V tu dobu jsem dost vedli, jenže s každou dokončenou partií se náskok snižoval, až před poslední partií se skóre srovnalo. Následovala poslední partie, ve které na nás soupeři splnili obtížné 4 piky a nic lepšího se moc uhrát nedalo. Smiřovali jsme se již s tím, že jsme prohráli. Když naši skončili, šli jsme se jich zeptat na výsledek poslední partie a byli velmi překvapeni, když jsme je za 4 piky s nadzdvihem radostně objímali.

Jak už jsem uvedl, Pardubice jsme si užívali a patřila k tomu kromě výborného kvasnicového piva i páteční dopolední návštěva koupaliště Cihelna. V dřívějších letech bývalo v půli července krásně, a tak jsme se před odpoledním pokračováním báječně vykoupali. Pak ale jsme jeden rok přišli ke koupališti a vchod byl zavřený. Naštěstí jsme zastihli paní vedoucí, ona nám vysvětlila, že v Pardubicích není zvykem za takového počasí chodit na koupaliště, a tak mají zavřeno. Ten rok se nám ještě podařilo paní vedoucí umluvit, a tak nám za symbolické vstupné otevřela a nechala nás se vykoupat. Měli jsme tak celé koupaliště jen pro sebe. Bohužel od té doby se nám již nepodařilo v pátek vykoupat. Pravidelně v ten pátek bylo počasí nedostatečné pro Pardubice a nám se již nepodařilo obsluhu přesvědčit, aby nás vpustila dovnitř. Poslední léta již je program bridžových soutěží změněn, takže si asi páteční koupání již neužijeme.

MONIKA
KYPTOVÁ

V Deštném jsem hrála s Michalem Humpálem a u stolu proti Otovi Michal zadražil 2NT - Lebensohl, já to nepoznala, zadražila nějakou volovinu a skončili jsme ve špatném závazku. Ota mi tenkrát řekl, že 2NT jsou málokdy pravé a tudíž, vidím-li 2NT, říkám 3 trefy a ono se to nějak vyvrbí. Od té doby je s námi u stolu Ota pořád, protože když položím karty na stůl a Michal se ptá, co proboha byly 3 trefy, přijde odpověď "Ota říkal, že". Samozřejmě se mi to občas vrátí, když se snažím zpochybnit nějakou sekvenci v systému, přiletí "tak se zeptej Oty". Ota měl pravdu, statisticky se to vyplácí, ale častěji mi u stolu nějakou drobnou berličkou pomohl, jak si pamatovat sledy, které nejsou přirozené a přicházejí jednou za uherák, zkrátka Ota je u mě na bridžovém piedestálu.

ZÁŽITKY S OTOU

DAVID
VOZÁBAL

Kdo je pro mne Ota Svoboda? Poprávu historicky neúspěšnější český bridžista. Ano, byli i jiní velikáni, ale pro mne je Ota pravou legendou tohoto sportu, a to nejen díky bridžovému umění, ale také mnoha dalšími doprovodnými vlastnostmi. Pravý gentleman, univerzál (je jen málo hráčů, se kterými si nezahrál alespoň jeden turnaj a zpravidla velmi úspěšně), autorita a ochotný rádce a ten první, kdo vyjádří respekt k soupeři a upřímně jim pogratiuje k úspěchu. A také člověk s vytříbeným smyslem pro humor, ať už jde o alertování manželčina chrchlání, nebo když mi onedny vysvětloval, že ty ženské to hrají prostě jinak, protože zvládnou druhou hemisférou při partii klidně přemýšlet, jestli nenechaly doma na plotně vařit guláš. A v neposlední řadě člověk s hlubokým pochopením ducha bridže, že to není jen disciplína počtů a naučených dražebních schémat, ale od určitého stupně porozumění se bridž stává v rukou mistra spíše uměním a povedená partie není o nic menší zážitek než virtuózní koncert. Tak jen tak dál a hodně dalších úspěchů!